

An open wooden door stands ajar, revealing a bright, sunlit garden path. The door is dark brown with a classic panel design and a silver handle. The path outside is paved and lined with lush greenery and trees, bathed in the warm, golden light of a low sun. The scene is framed by a dark teal wall.

ODPRITE VRATA KRISTUSU

TEDEN MOLITVE ZA DUHOVNE POKLICE
19. DO 26. APRIL 2026

ODPRITE VRATA KRISTUSU
(Janez Pavel II.)

Teden molitve za nove duhovne poklice
od 19. do 26. aprila 2026

Odprite vrata Kristusu (Janez Pavel II.)

Teden molitve za nove duhovne poklice, 19.– 26. april 2026

Knjižico je pripravila škofija Koper.

Uredil: Ervin Mozetič

Lektoriranje: Vida Frelj

Fotografija na naslovnici: StockCake

Grafična priprava: Andrej Šauperl

Tisk: Tiskarna Babič, Bistrica ob Dravi

Založba: Ognjišče d.o.o., Koper

Naklada: 920 kosov

Več na: Center za duhovne poklice

<http://cdp.nadskofija-maribor.si>

Telefon: 00 386 59 080 310

E-pošta: cdp@nadskofija-maribor.si

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana
27-722.5-534.3

ODPRITE vrata Kristusu (Janez Pavel II.) : teden
molitve za nove duhovne poklice od 19. do 26. aprila
2026 / [knjižico je pripravila škofija Koper ; uredil
Ervin Mozetič]. - Koper : Ognjišče, 2026

ISBN 978-961-263-359-2
COBISS.SI-ID 271809027

UVODNIK

Odprite vrata Kristusu

Ko je sveti oče Janez Pavel II. 17. maja 1996 prvokrat stopil na naša tla, je na letališču Brnik najprej pokleknil in poljubil slovensko zemljo. S tem je blagoslovil in počastil našo deželo in našo zgodovino. Od tega je minilo 30 let.

Ob nastopu službe je izrekel besede, ki so večne za vse čase: »Ne bojte se! Odprite, na stežaj odprite vrata Kristusu!«

S svojim pričevanjem vere, ljubezni in apostolskega poguma je pomagal kristjanom vsega sveta, da jih ne bi bilo strah imenovati se kristjani, pripadati Cerkvi, govoriti o evangeliju. Z eno besedo: pomagal nam je, da se ne bi bali resnice, ker resnica zagotavlja svobodo!

Njegovo sporočilo je bilo: človek je pot Cerkve in Kristus je pot človeka ... Poptapljal se je v srečanje z Bogom, čeprav je bil sredi mnogoterih dolžnosti svojega služenja. Na izreden način je udejanjil in pokazal poklicanost vsakega, ki je v duhovnem poklicu: da postaja eno z Jezusom in priča Gospoda samega.

Odprite vrata Kristusu – ta klic je namenjen nam. A velikokrat smo v skušnjavi, da bi ostali zaradi strahu ali zaradi udobnosti malo zaprti sami vase in znotraj naših meja. Pot, ki jo kaže Jezus, pa je enosmerna: izstopiti iz samih sebe. Gre za potovanje brez povratne vozovnice. Gre za to, da izgubiš življenje zanj, slediš poti podaritve sebe. Po drugi strani Jezus ne mara na pol prehojenih poti, priprtih vrat, dvotirnega življenja. Prosi, naj se odpravimo na pot skromni, naj se odpovemo lastnim gotovostim, trdni samo v Njem.

Z drugimi besedami, življenje njegovih najbližjih učencev, in za take nas je poklical, je sestavljeno iz konkretne ljubezni, to je iz služenja in razpoložljivosti. Kdor je izbral, da bo vse svoje življenje oblikoval po Jezusu, ne izbira več sam krajev, ampak gre, kamor je poslan. Njegov zaklad je postaviti Gospoda v središče življenja.

Jezus želi resnično posvečena srca, ki živijo iz odpuščanja. A odpuščanje so ga prejeli od njega, da bi ga s sočutjem prenesli na brate. Jezus išče srca, ki so odprta in občutljiva do šibkih, nikoli trda; poslušna in prosojna srca.

Vsak od nas v srcu hrani najosebnejšo stran knjige življenja: to je zgodovina naše poklicanosti, glas ljubezni, ki je pritegnil in preoblikoval naše življenje, nas privedel do tega, da smo na njegovo Besedo pustili vse in mu sledili. S hvaležnostjo poživimo spomin na njegov klic, ki je močnejši od vsakega upiranja in napora. Zahvaljujmo se Gospodu, da je v naša srca skozi zaklenjena vrata

vstopil s svojim usmiljenjem; da nas je poklical po imenu; da nam da milost, da še naprej pišemo njegov evangelij ljubezni. Zato poživimo molitev v tednu molitve za duhovne poklice, ki nosi naslov: Odprite vrata Kristusu! Gospod kliče in vstopa v naša srca. Potrudimo se in bodimo pričevalci Ljubezni.

K temu naj pripomore tudi gradivo, ki je pred vami. Za vsak dan je pripravljen uvod v sveto mašo, kratek nagovor, prošnje in molitev po obhajilu papeža Janeza Pavla II. V knjižici je priložena tudi kateheza za mlade, rožni venec za duhovne poklice z uvodi v posamezne skrivnosti rožnega venca.

Ervin Mozetič

SODELOVANJE PRI BOGOSLUŽJU

PRVI DAN – 3. VELIKONOČNA NEDELJA

Nedelja – 19. april 2026

Ervin Mozetič

(Apd 2,14.22-33); Ps 16,1-2.5.7-11; (1 Pt 1,17-21); (Lk 24,13-35)

Duhovni poklic je poklic za skupnost

Uvod v mašo

Duhovni poklic je po zakramentu svetega krsta poslanstvo vseh, ki smo potopljeni v krstno vodo. Povabljeni smo, da živimo življenje kot odgovor na Božji klic. Vsi nosimo v sebi poslanstvo duhovniške, preroške in kraljevske službe, uresničujemo pa ga v različnih stanovih, poklicih, hobijih in vsakdanjem življenju nasploh. Bistvo duhovnega poklica je stopiti na pot služenja, darovanja in prinašanja Boga po svojih darovih svojemu bližnjemu in odkrivanju Božje ljubezni v njem.

Delati za nove duhovne poklice pomeni, da nas Kristus kliče k istemu cilju – živeti vero v vsakdanjosti. Živeti v stiku z Bogom in njegovo ljubeznijo, vstopati na oder življenja v Bogu z izmoljeno odločitvijo. Z vero, gledanjem na Jezusov način. Živimo to poslanstvo?

Nagovor

Eno izmed najbolj pogostih vprašanj, ki jih ljudje zastavljajo duhovniku ali tistemu, ki se pripravlja na katerikoli duhovni poklic, je: »Zakaj si se odločil postati to in to?« Eden izmed najbolj pogostih odgovorov je: »Bog me je poklical.« Gotovo je, da je tudi eden izmed razlogov za odločitev za duhovni poklic Božji klic, vendar bi bili naivni, če bi se zadovoljili s tem odgovorom. Najprej je potrebno povedati, da Bog kliče po konkretnih osebah, dogodkih, talentih.

Bistvo krščanskega življenja je veselje. Naloga tistega, ki je v duhovnem poklicu, je zato v prvi vrsti razodevati veselje, ki je sad Božjega (po)klica. Zato že na začetku povejmo, da je pristen v duhovnem poklicu tisti, ki je iskreno vesel in z veseljem »okuži« tudi ljudi, med katerimi je. Upad krščanstva in hkrati tudi upad duhovnih poklicev lahko zato najprej iščemo v dejstvu, da so verniki in tisti, ki so v duhovnih poklicih, v zadnjih letih v veliki meri postali apatični, kar se bolj kot v veselju kaže v zamorjenosti in zagrenjenosti.

Ena izmed bistvenih lastnosti, ki bi jih morali imeti še zlasti tisti, ki so v duhovnem poklicu, je ta, da so nosilci radosti in veselja, kar pomeni, da so, ne glede

na zunanje okoliščine, vedno v Božjem objemu. O tem pričajo mnogi zgledi tistih, ki so odgovorili na klic in z veseljem živijo in oznanjajo evangelij.

Pri našem razmišljanju o duhovnem poklicu je potrebno razjasniti, kaj sploh pomeni biti v takem poklicu. Najprej je potrebno poudariti, da mnogi še vedno obravnavajo tiste, ki so v duhovnih poklicih, kot posrednike med Bogom in ljudmi.

Biti v duhovnem poklicu ne pomeni biti nekaj več, ampak je samo eden izmed možnih načinov izpolnjevanja krstnega poslanstva. Po zakramentu krsta in birmo smo namreč kristjani vcepljeni v Kristusovo telo, v občestvo Cerkve. Če ne bi bilo občestva, duhovni poklic sam zase ne bi imel nobenega pomena. Prvo poslanstvo občestva Cerkve je zbiranje ob zakramentu evharistije, pri sveti maši. Vsak član občestva daruje na oltar svoje življenje in v zvezi s tem svoje delo, uspehe, pa tudi neuspehe in padce. Ob evharistiji se verniki in tisti, ki so v duhovnem poklicu, okrepljeni s Kristusovim telesom vračajo v vsakdanje življenje, v materialni svet in ga na ta način posvečujejo.

Ljudje mnogokrat ocenjujejo tiste, ki so v duhovnem poklicu, predvsem po nebitvenih stvareh, kot so gradbene sposobnosti, zbiranje otrok in mladine, družabnost, duhovitost ... Prav tako jih obravnavajo kot tiste, ki nekaj pomenijo v družbi, predvsem da imajo zato od njih kakšno korist.

Pri duhovnem poklicu gre za to, da je duhovništvo eden izmed načinov življenja krstnega in birmanskega poslanstva. Po krstu in birmi smo namreč vsi kristjani poslani v naročje evharističnega občestva, kjer prejemamo moč za življenje po evangeliju v vsakdanjem življenju. Kolikor je bistvo evangeljskega oznanila prinesiti veselje v srca ljudi, je naloga vseh, ki so v duhovnih poklicih, najprej biti najbolj vesel kristjan v zaupanem mu občestvu. Le na ta način bo izpričan kot Božji klic v pravem pomenu besede. Tako življenje ne bo več odražalo bega pred resnico, ampak bo izraz življenja osvobodjenega človeka, ki pričuje o Božjem življenju v konkretni realnosti sveta.

To zahteva obnovljeno gorečnost in neomajno zvestobo Kristusu in njegovemu odrešenjskemu oznanilu. Slovenska beseda »duhovni poklic« označuje človeka, ki je prežet s Kristusovim duhom, označuje osebo, ki prinaša tega Duha. Vendar pa tega poslanstva ne more izvršiti sam, ločeno od drugih; povezan mora biti z drugimi. Do izraza pride prav trditev svetega Janeza Pavla II., ko nas je pred 30 leti obiskal in ob tem dejal: Duhovni poklic je »človek za skupnost«.

Ne moremo govoriti o »imeti poklic« kot nečem, kar posameznik sam želi in hoče, izbere po svoji želji. Poklic je dan, je Božji dar. Zato ga mora po eni strani prepoznati posameznik sam, po drugi pa Cerkev (skupnost). Poklic je vedno

povezan s služenjem, torej stopanjem s ponižno držo v načrt nekoga drugega. Duhovni poklic dobi svoj smisel le v tej resnično ponižni drži ljubečega služnja najprej Bogu, ki zaseda absolutno mesto v posvečenem življenju, in potem človeku, kateremu hoče Bog sam služiti po svojih sodelavcih. Kdor izbere pot služnja v »duhovnem poklicu«, ne izbere tega zato, da bi »sam sebe uresničil« v neki naravni danosti. Ta poklic izbere, da bi pravzaprav sam sebe »presegel«, da bi storil več, kot mu naravne danosti omogočajo, ravno zato, ker se želi ves, s svojim telesom, čustvi in mislimi predati Nekomu, ki ima povsem drugačne načrte, kot so človeški.

Prošnje

Nebeški Oče, tvoj Sin nam tudi danes govori, da je žetev velika, delavcev pa malo. Spodbuja nas, naj tebe, Gospodarja žetve, prosimo: pošlji delavce na svojo žetev!

1. Jezus, dobri pastir, prebudi v naših župnijskih občestvih duhovnike, diakone, redovnike in redovnice, apostolske laike in misijonarje za ves svet, ki ga imaš rad in ga želiš zveličati.
2. Vodi korake tistih, ki so se velikodušno odzvali tvojemu klicu in se pripravljajo na posvečenje ali na evangeljske zaobljube.
3. Ljubeče se ozri na številne mlade in jih povabi, naj gredo za teboj; daj jim razumeti, da se bodo mogli samo v tebi povsem uresničiti.
4. Prosimo te, ohranjaj nam trdno vero, da nas bo On uslišal, ko ga prosimo za tisto, kar si nam naročil prositi.
5. Blagoslavljalj naše župnije, napravi jih za živa občestva, kjer bosta navzoča molitev in bogoslužno življenje, da bo ob zvestem poslušanju tvoje besede rasla velikodušna in rodovitna ljubezen in bomo ustvarjali ugodna tla za rast bogate žetve poklicev.

Nebeški Oče, upali smo se prositi za nove duhovne poklice. Pomagaj nam, naj zvesto hodimo za našim Gospodom Jezusom Kristusom, ki s teboj živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Molitev po obhajilu

Gospod, spet smo pred tvojo skrivnostjo. Neprestano smo oviti v tvojo navzočnost. Hvala za to, da ostajaš z nami. Tvoja navzočnost nam prinaša upanje in veselje. Kljub neredu, kljub utrujenosti, celo kljub grehu naša prihodnost vendarle počiva v tebi. Tvoji skrivnostni navzočnosti zaupamo svoje korake in svoje dni. Zahvaljujemo se ti za tvoje dobre navdihe, za moč, ki nam jo daješ, da lahko delamo dobro, in za ljubezen, ki jo čutimo do tebe in do svojih bližnjih.

Izročamo ti svoje življenje in življenje vseh, ki jih kličeš v svojo posebno službo. Izročamo ti naše družine, naše starše, otroke in mlade, naše semeniščnike in bogoslovce, vse, ki se pripravljajo, da bodo oznanjali tvoj evangelij, in naše duhovnike, redovnice, redovnike in misijonarje. Hvala ti, Gospod, da si z nami, in hvala ti, da smo lahko s teboj. Amen. (Janez Pavel II.)

(Apd 6,8-15); Ps 119,23-24.26-27.29-30; (Jn 6,22-29)

Krščanske skupnosti so poklicane k molitvi in konkretnemu delu, da Gospod žetve pošlje delavce na svojo žetev

Uvod

Vsa krščanska skupnost je poklicana k molitvi in h konkretnemu delu za nove duhovne poklice. Imamo pogum in stopamo na pot molitve in drugega konkretnega dela, da Gospod žetve pošlje delavcev na svojo žetev?

Nagovor

Sveti papež Janez Pavel II. je dejal: »Posebno pozornost je potrebno nameniti semenom poklica, ki jih Gospod **tudi danes** seje v mnoga mlada srca.« Kako težko je opaziti ta semena in ta mlada srca, ki jih Gospod kliče. Ob opazovanju vse večje zmede, izgubljenosti, neodločnosti med mladimi današnjih dni, skoraj nemogoče. Odraščanje v družini, ki pozablja na Boga, ki ne zna več moliti in zanemarja prepotrebne odnose z občestvom, ne more biti rodovitna zemlja za *seme poklica*. Koliko težje je šele za duhovnika, *dušnega pastirja*, prepoznati in nato negovati, spremljati in voditi te izgubljene mlade duše. A tudi to ni nemogoče ob pomembni predpostavki – zaupanju v Božjo previdnost in izročanju lastnih načrtov in prizadevanj v Božje roke. Kot bi sledili Jezusovim besedam iz današnjega evangelija: »Božje delo je to, da verujete ...« (Jn 6,29). Tako starši kot duhovniki smo skupaj pred istim izzivom: v puščavi videti oazo, v navidez brezupnem stanju duhovne suše mladih videti drobno seme, ki lahko vzklije tudi v slabi zemlji, če ima le kapljico *žive vode* – od tu naprej pa le pogum in dobra volja!

»Skrbijo naj tudi zato, da bodo spodbujali starše, naj prepoznavajo in sprejemajo znake poklicanosti pri svojih otrocih.« 30 let nazaj nas je sveti oče Janez Pavel II. prišel potrditi v veri in takšne potrditve smo danes bolj potrebni kot kdajkoli prej. Mladi jo iščejo v nas, starši jo iščemo v svojih dušnih pastirjih, oni jo iščejo v svojih. Ali jo najdemo? Jo najdete? In spet – včasih bi bilo dovolj že malo poguma, dobre volje in veselja, pa bi tudi pot vere postala svetlejša.

Prošnje

Bratje in sestre, prav je, da vse svoje skrbi preložimo na Boga, saj on skrbi za nas. Zato mu skupaj izročimo svoje skrbi:

1. Dobri Bog, sveti papež nas je pred mnogimi leti potrdil v naši veri. Prosimo te, podpiraj in vodi s svojo mogočno roko tudi sedanjega papeža Leona. Naj nam bo zgled, kako se vedno in povsod okleniti evangelija, tvoje vsele novice.
2. Vsemogočni Oče, potrebujemo svetih duhovnikov, mož, ki bodo prinašali tvojo luč resnice v naš megleni vsakdan. Prosimo te, razodeni se jim kot usmiljeni Oče, ki vedno odpušča in odprtih rok sprejema skesano srce.
3. Dobri Bog, poslal si svojega Sina, da je kot žrtev za grehe sveta izpolnil potrebno pravičnost. Prosimo te za naše duhovnike, da bi kot tvoj Sin radi darovali svoja življenja v spravo za grehe njim zaupanih vernikov.
4. Večni Bog, staršem si zaupal veliko odgovornost vzgoje. Vsi močno hrepenimo po sreči, zadovoljstvu in uspehu svojih otrok. Daj vsem staršem modrost, da spoznamo, v čem je resnična in trajna sreča mladih. Naj bomo vedno dober zgled vere, upanja in ljubezni.
5. Usmiljeni Bog, mnogo naših mladih bega po svetu in išče smisel življenja tam, kjer je le zmeda, lažnive obljube in usodne napake. Vzemi jih v svoje naročje, razsvetli njihovo srce in jim pokaži, da si ti edina Pot, Resnica in Življenje.
6. Bog Oče, tvoja mati Marija je Mati duhovnikov. Usliši nas, ko te prosimo za vse pokojne duhovnike, ki so svoje življenje izročali Mariji. Naj jih ona sprejme v tvojem nebeškem kraljestvu in jih obdari z večno srečo.

Kristus, naš edini dobri pastir. Te prošnje ponižno polagamo na tvoj oltar, ker verujemo, da nas ljubiš in zato vedno prav uslišiš. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Molitev po obhajilu

Jezus, v obhajilu prihajaš v nas z velikimi načrti: da bi nas zedinil v eno družino in da bi nas spreminjal vase. Nekateri želiš še posebno spreminjati vase v duhovnih poklicih. Prosimo te, da bi tisti, ki jim prav v trenutkih, ko prideš vanje pri obhajilu, kličeš: »Hodi za menoj!«, ne postavljali ovir delovanju tvoje brezmejnne ljubezni. S teboj in zedinjeni med seboj se obračamo k tvojemu in našemu nebeškemu Očetu v prošnji za nove duhovne poklice. Priporočamo ti tudi vse naše družine, posebno tiste, na katere se obračaš z željo, da bi sprejele tvoj neizmerni dar: duhovni poklic. Naj tako veselo sodelujejo s teboj pri reševanju človeštva. Ti živiš in kraljuješ vekomaj. Amen. (Janez Pavel II.)

(Apd 7,51-8,1); Ps 31,3-4.6-7.8.17.21; (Jn 6,30-35)

Ne bojte se Kristusa. Odprite na stežaj vrata Odrešeniku

Uvod

Klic svetega papeža Janeza Pavla II. ob nastopu svoje službe na Petrovem sedežu je: **Ne bojte se! Ne bojte se Kristusa, verujte vanj in v njegovo ljubezen. Odprite na stežaj vrata Odrešeniku! Ne bojte se Cerkve, kajti ona želi, da bi se vsakdo srečal s Kristusom in našel v njem odrešenje.**

Premislimo, česa nas je strah. Se trudimo in odpiramo vrata svojega srca Kristusu?

Nagovor

Skozi vso zgodovino je človek odraz preteklosti, sedanjosti in prihodnosti. Vsaka generacija je poklicana, da odgovori na temeljna vprašanja o smislu življenja in poklicanosti. Bog nas vabi in kliče neutrudno in hkrati daje anamnezo duha časa: »Vi, ki ste trdovratni in neobrezani v srcu in ušesih ... Kakor vaši očetje, tudi vi!« (Apd 7,51). Kot da se ni nič spremenilo od časov, ko je živi Sin klical, da bi slišali in se odločili za Pot, Resnico in Življenje. Še vedno vprašujemo z vprašanjem takratnega časa: »Kakšno znamenje torej delaš, da bomo videli in ti verjeli? Kaj počneš?« (Jn 6,30).

Služenje v Cerkvi celotnemu Božjemu ljudstvu v duhovniškem, redovnem ali misijonarskem poklicu je resnična skrivnost. Odločitev za ta poklic ni kot pri ostalih poklicih, saj predpostavlja Božji poseg. Bog pri tem delovanju človeku nudi svobodno izbiro in je hkrati odraz njegove skrivnostne skrbi na potrebe občestva. Bog kliče v duhovne poklice v vseh časih. Danes je strah pred Božjim klicem tako velik, da lahko govorimo o neke vrste oglušlosti.

Vseeno se vprašajmo: ali imam odprto srce in ušesa za njegov klic v vsakdanjih odnosih, kjerkoli sem? Ali poslušam, kaj Bog danes govori meni, kam me kliče, kje me potrjuje, omejuje ali pa morda daje novo pot? K novosti, morda preobrazbi v novo obliko služenja?

Kakšno znamenje mi boš dal? Kaj mi boš pokazal novega? »Božji kruh je tisti, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje.« Kristus sam je novost v podaritvi zame osebno in nas kot skupnosti. Zato vzklik Janeza Pavla II.: »Ne bojte se Kristusa; ne bojte se Cerkve.«

Zaupajmo Kristusu; zaupajmo Cerкви. Vsak Gospodov dotik mene in nas spremeni. Ne bojmo se. Pogumno se odločajmo za poti služenja Bogu, služenja človeku in tako bomo postali nova stvar v Kristusu.

Kaj mi boš pokazal novega, Gospod, če se odločim, da grem za teboj? Ne gre za to, kaj mi bo Gospod pokazal novega, ampak za to, kdo bom postal, če odgovorim na njegov klic. Osebnostno mi je to zaupanje v veri nekaj najbolj veličastnega in presega človeške omejenosti. Tako dokončno zaupanje v Gospoda, ki vse dela prav. Tudi takrat, ko je najhuje. Kako doživeto je to izraženo v Gibsonovem filmu Pasijon, kjer Jezus, komaj prepoznaven, pade pod križem in se v istem trenutku sreča s pogledom Marije in izreče: »Mati, glej, vse delam novo!« Ali si upam(o) iti tako daleč?

Prošnje

Bratje in sestre, žetev je velika, delavcev pa malo, zato se z zaupanjem obrnimo k Bogu Očetu, ki je izvir in cilj vsakega poklica, in ga prosimo:

1. Gospod, naj bodo papež, škofje in duhovniki orodje in izraz tvoje očetovske ljubezni do njim zaupanega Božjega ljudstva.
2. Gospod, vlivaj evangelijsko veselje vsem misijonarjem in redovnikom, ki izgorevajo tvojo ljubezen do vseh malih in oddaljenih.
3. Mladi so na poti odločanja za služenje v duhovniškem, redovnem ali misijonarskem poklicu sami. Podpiraj jih s svojo ljubečo bližino in zaupanjem v molitveno podporo Božjega ljudstva.
4. Narodno kulturo in omiko slovenskega naroda so bistveno zaznamovali duhovniki, redovniki in misijonarji. Naj tudi danes pri svojem služenju ostanejo zvesti domovini Sloveniji.
5. Naša mati Marija ostaja naša zaupnica v težkih trenutkih preizkušenj. Naj z njo in po njej tebi, Gospod, izročamo vse skrbi in naša veselja.

Vsemogočni Bog, ti hočeš, da bi se vsi ljudje zveličali in spoznali popolno resnico. V svoji dobroti nam pošlji dovolj delavcev, da vse stvarstvo spozna veselo oznanilo. To te prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Molitev po obhajilu

Dobri Jezus! Zbrani smo okoli tvojega oltarja. Okrepčani s tvojo besedo in kruhom se ti zahvaljujemo za neprecenljive darove, ki nam jih naklanjaš. Hvala, da tudi danes kličeš mnoge v duhovni poklic. Naj se ti velikodušno odzovejo in združeni s teboj postajajo kvas in luč za naš svet. Amen. (Janez Pavel II.)

(Apd 8,1-8); Ps 66,1-3.4-5.6-7; (Jn 6,35-40)

Mladi so poklicani k srečanju z Jezusom

Uvod

Mladi so prihodnost družbe in Cerkve. Vprašajmo se: molimo za mlade in darujemo trpljenje zanje, da bi srečali Gospoda in hodili za njim?

Nagovor

»Blagor vam, mladi, če morete verovati, ne da bi videli ali se dotaknili; če vas je pritegnila zgolj lepota in resnica evangelija, za katerega pričajo sveti. Blagor vam, če bo zaupanje v Božjo ljubezen močnejše od skepticizma in predsodkov; če boste zmogli z njim premagati razočaranja in sleherno skušnjavo maldušja in obupa. Blagor vam, mladi, če boste dovolj pogumni, da se ne boste izogibali srečanjem z Jezusom, ampak boste pripravljeni srečati se z njim v zvestobi, usmiljenju, odpuščanju in žrtvi, sprejeti z ljubeznijo. Blagor vam, če se vaš pogled ne bo zaustavil zgolj na površju stvari in oseb, ampak bo znal prodreti dogodkom v srce; če boste znali prek vidnega in otipljivega razbirati bistveno, ki je vedno skrito in zastrto, da bi ga potem mogli svobodno podariti in sprejeti. Blagor vam!«

Ko molimo za nove duhovne poklice, vse prepogosto pozabljamo, da je za vsak nov duhovni poklic potrebna žrtev – žrtev s strani nas, ki za poklice molimo, in žrtev na strani poklicanih, da se odpovedo vsemu, da, celo samim sebi, da bi lahko hodili za Kristusom Gospodom nedeljenega srca, v popolni predanosti. Kristus se tudi danes dotika src številnih mladih, ki jih kliče na pot za seboj – kot duhovnike, redovnike ali poročene. Zlasti pa naj se v tem času na Božji oltar dvigne naša molitev in prošnja po novih duhovnikih, po fantih, ki bodo popolnoma izgoreli za Gospoda in za brate. Prosimo, da bi v stiku z živim kruhom, evharistijo, in z Božjo besedo mladi srečevali Kristusa, ki živi in daje življenje. Naj mladi ob srečanju z Jezusom spoznajo, da smisel življenja ni v uresničevanju svoje volje, ampak volje Očeta, ki si želi, da bi bili vsi njegovi. Naj fantje tudi danes slišijo Kristusov klic in povabilo k oznanjevanju večnega življenja in sreče, ki jo ponuja edino le Gospod. Bratje in sestre, radi molimo, se darujmo in žrtvuimo za mlade, da bi srečali Gospoda in hodili za njim. Izročajmo mlade v Božje roke, da se ne bi bali žrtev in naporov, ampak jih velikodušno sprejeli ter se radostno darovali v slavo Kristusa, ki živi na veke. Amen.

Prošnje

Bratje in sestre. Vdano prosimo nebeškega Očeta, da usliši prošnje nas in vse Cerkve:

1. Za svetega očeta, škofe, duhovnike in diakone, da bi s svojim življenjem oznanjali evangelij in navduševali mlade za hojo za Kristusom.
2. Za vse člane Božjega ljudstva, da bi z molitvijo in dobrimi deli podpirali delovanje posvečenih udov Cerkve.
3. Za vse narode sveta, naj vsi sprejmejo besede resnice, ki jih oznanja evangelij Božjega Sina.
4. Za bolne in trpeče člane Cerkve, naj Kristusovo trpljenje osmisli njihove telesne in dušne bolečine, da bi tako rodilo sadove za večnost.
5. Za vse rajne, ki so molili za mlade, podeli jim, Gospod, večno plačilo v družbi angelov in svetnikov.

Dobri Bog, sprejmi te naše prošnje in jih usliši po zaslugah tvojega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki s teboj živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Molitev po obhajilu

Gospod, daj, da bi ljubili z vsem srcem, tako da bi vedno mislili nate; z vso dušo, tako da bi vedno hrepeneli po tebi; z vsem mišljenjem, tako da bi svoje namene naravnali na tebe in v vsem iskali tvojo čast; z vsemi svojimi močmi, tako da bi vse dušne in telesne moči in čute porabili v služenju ljubezni do tebe in ničemer drugem. Daj, da bi ljubili svoje bližnje kakor sami sebe, tako da bi z vsemi svojimi močmi pritegovali vse k ljubezni do tebe, se veselili blagra drugih kakor svojega lastnega blagra ter sočustvovali v nesreči in da bi nikogar ne žalili. Amen. (Janez Pavel II.)

(Apd 8,26-40); Ps 66,8-9.16-17.20; (Jn 6,44-51)

Vera in ljubezen premagujeta strah in prižigata upanje

Uvod

Poklicani smo, da z ljubeznijo premagujemo strah, ki nas prevzema ob pomanjkanju duhovnih poklicev. Na tak način prebujamo upanje, da nam bo Gospod poslal dovolj duhovnih poklicev. Živimo z veseljem in upanjem svoje življenje?

Nagovor

Vera, rojena iz velikonočne skrivnosti, je vir krščanskega upanja in ljubezni. V Apostolskih delih, od koder je današnje mašno berilo (Apd 8,26-40), spremljamo srečanje med diakonom Filipom in etiopskim dvorjanom. Filip se ne odpravi na pot po lastni zamisli – vodi ga Božji angel. Na videz nesmiselna pot skozi puščavo postane prostor milosti. Etiopec bere Izajaja, a ne razume, toda odprto srce ga vodi do vprašanja: »Kako bi mogel razumeti, če me kdo ne pouči?« In Filip mu oznani Kristusa. Ta pogan, tujec in iskalec, sprejme vero in krst. Kako močna podoba! Bog že pripravlja srca. Bog že deluje. Bog kliče. Filip je moral biti samo razpoložljiv, poslušen in pogumen.

Sveti papež Janez Pavel II. je zbranim mladim v Postojni zaklical: *»Dragi mladi, ko vas oblegajo skušnjave, da bi se zaprli vase, ker vas življenje zasipa s skrbmi ali vas včasih celo straši, se spomnite, da vstali Jezus trka na vrata vašega srca in čaka, da mu odprete. Vsakemu, ki ga sprejme, reče: Mir s teboj! Spremite ga! Odprite mu! Ne bojte se!«*

Danes se zdi, da hodimo po »puščavi« pomanjkanja duhovnih poklicev. A prav tu Bog snuje in pripravlja novo rast. Naša naloga je, da ne obupujemo, temveč poslušamo, molimo in spremljamo. Vera nam govori: Bog vedno kliče, ljubezen pa nas spodbuja, da pomagamo mladim razumeti, kaj Gospod govori njihovemu srcu.

V evangeliju (Jn 6,44-51) pa Jezus pravi: »Nihče ne more priti k meni, če ga ne pritegne Oče.« Poklic je vedno Božja pobuda. Nihče si ga ne izbere kot poklicno pot po človeški logiki. To je skrivnost privlačnosti, skrivnost milosti. Bog sam priteguje srca. In hkrati Jezus doda: »Jaz sem kruh življenja.« Duhovni poklic ni najprej naloga, funkcija ali celo breme. Je odnos z njim, ki je kruh življenja. Kjer je živa evharistija, kjer je osebna vera, tam raste tudi možnost

poklica. Če bodo naši mladi izkusili, da je Kristus res živi kruh, ki daje smisel, potem se ne bodo bali reči »da«.

Strah zapira. Vera odpira. Strah nas osredotoča na številke, vera na Božjo zvestobo. Ljubezen pa nam daje pogum, da ne govorimo le o krizi, ampak ustvarjamo okolje, kjer bo mogoče slišati Božji klic. Papež sv. Janez Pavel II. pravi: *»Samo vera in ljubezen moreta premagati strah in znova prižgati upanje. Iz vsega srca vam želim, da bi mogli z ljubeznijo premagati vsak strah in povsod izžarevati upanje.«*

Poklicani smo, da z ljubeznijo premagujemo strah, ki nas prevzema ob pomanjkanju duhovnih poklicev, in prebujamo upanje, da nam bo Gospod poslal novih duhovnikov. To storimo predvsem z veseljem življenja po evangeliu.

Prošnje

Bratje in sestre. Hvaležni za neprecenljivi dar vere se obrnimo k vstalemu Gospodu in ga zaupno prosimo:

1. Za papeža Leona, škofe, duhovnike, redovnike in redovnice, naj bodo nosilci poguma in upanja, ki nam ga prinaša tvoja velikonočna zmaga.
2. Za naš narod in njegove voditelje, da bi se zavedali pomena krščanskih vrednot in jih prav cenili.
3. Podpiraj starše in vzgojitelje, da bodo pogumni pri zavračanju škodljivih vplivov javnega mnenja, ki ogrožajo otroke in mlade.
4. Varuj mlade pred zapiranjem vase, naj se odprejo veselemu oznanilu življenja s teboj.
5. Ti si vstajenje in življenje. Sprejmi v večno srečo rajne, ki so se trudili živeti po Božjih zapovedih.

Vstali Zveličar! Tvoja navzočnost nas opogumlja in razveseljuje. Usliši nas in ostani z nami. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Molitev po obhajilu

Gospod Jezus, dobri pastir. Daroval si svoje življenje, da bi ga vsi imeli v izobilju. Podari bogastvo svojega življenja vsem bolnim, ostarelim in trpečim, ter posebej fantom in dekletom, ki jih kličeš v svojo službo. Naj jih podpirajo naše žrtve in molitve. Razsvetluj jih pri odločitvi, pomagaj jim v težavah, ohranaj njihovo zvestobo, da bodo velikodušno in pogumno kakor ti darovali svoje življenje za to, da bi tudi drugi imeli življenje. Amen. (Janez Pavel II.)

(Apd 9,1-20); Ps 117,1.2; (Jn 6,52-59)

Biti misijonar v vsakdanjem življenju

Uvod

Jezus želi biti z vsakim izmed nas. Najbolj je z nami ravno v evharistiji. Za nas postane hrana. Postajamo po evharistiji mi hrana za druge?

Nagovor

Mladim v Postojni je sveti papež Janez Pavel II. dejal: Naj Jezus za vas postane oseba, za katero je vredno zastaviti vse življenje. Dovolite mu, naj vstopi v vaše načrte, v vsako vašo dejavnost. Tako boste postali misijonarji v vsakdanjem življenju, v odnosih s sorodniki, sošolci in sodelavci, s prijatelji v prostem času in pri športu, v socialnih dejavnostih. Hodite za Jezusom pri pomembnih življenjskih odločitvah: pri odločitvi za zakon ali za devištvo v službi Božjega kraljestva. Kdor je poklican v duhovniško službo, naj v ponižni hvaležnosti sprejme ta klic in nanj velikodušno odgovori.

Kot vidimo in slišimo, Jezus želi biti z vsakim izmed nas. V evharistiji se srečuje z nami, kajti postal je naš sopotnik, da nas podpira pri zavezah in odločitvah, ki vplivajo na našo krščansko identiteto in poslanstvo.

Prvo in temeljno poslanstvo, ki izhaja iz dejavnega sodelovanja pri evharistiji, je biti »prepoznavna priča v svojem delovnem okolju in družbi«. To pomeni biti »lomljen kruh« za druge, za bolj pravičen in bratski svet.

Vsak dan znova mu dovolimo, da vstopi v naše življenje, naše načrte, delo, rane in veselje. Tako bomo postajali tudi mi hrana za druge. Ne bojmo se tega.

Duhovnega poklica nima samo tisti, ki se je odločil za posvečeno življenje ali duhovništvo. Duhovnik lahko postane vsak kristjan, ki se hrani z njegovim telesom. Evharistični Jezus posvečuje tako zakonsko kot redovniško ali duhovniško življenje. Obenem pa lahko vsak kristjan, ki njega uživa, postane daritev za brate in sestre. In to je naše misijonsko poslanstvo, ki izhaja iz evharistije. S tem postajamo *posoda, ki jo je On izbral, da poneseemo njegovo ime med pogane današnjega časa (prim. Apd 9,19).*

Prošnje

Nebeški Oče, tvoj Sin Jezus Kristus je postal človek, da bi nam bil blizu. Ostal je med nami pod podobo kruha in vina. Polni zaupanja se obračamo po Jezusu k tebi, Oče, in te prosimo:

1. Za vse misijonarje današnjega časa, papeža Leona, škofo, duhovnike, misijonarje, laike, naj se vedno zavedajo Jezusovega poslanstva in navzočnosti.
2. Za naše župnije, naj bodo vedno odprta vrata h Kristusu, ki odrešuje po svojih zakramentih in odnosih.
3. Za naše zakonce in družine, naj se zavedajo navzočnosti živega Jezusa med njimi in naj jih s svojo navzočnostjo utrjuje in izpopolnjuje.
4. Za naše mlade, ki iščejo resnico. Naj jih Jezus, večna Resnica, pritegne k sebi in jim kaže pot v pravo in izpolnjeno življenje.
5. Za vse, ki v sebi nosijo klic v posvečeno življenje, naj jih Jezusova navzočnost v evaristiji opogumlja in krepi za dokončno odločitev.

Oče, ti si vedno z nami. Verujemo v tvojo moč in ljubezen. Naj bodo te prošnje sprejete v moči Svetega Duha in Jezusa Kristusa, ki s teboj živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Molitev po obhajilu

Gospod, dandanes se mnogi samozvano razglašajo za vodnike ter obljublajo poceni odrešenje, a so v resnici zvodniki in zapeljivci. Gospod, varuj nas samozvanih vodnikov!

Gospod, naj vsi, ki so poklicani, iščejo milosti za svoje poslanstvo v daritvi svete maše in češčenju tebe v najsvetejšem zakramentu.

Gospod, zahvaljujemo se ti za vse v duhovnih poklicih, ki so iskreno pobožni in zvesti ter se vedno oklepajo tebe. Gospod, duhovni poklici med nami pomenijo tvoj blagoslov in navzočnost molitve med nami. Naj nam nikoli ne zmanjka tvoje navzočnosti, ki prihaja k nam po duhovnih poklicih.

Zahvaljujemo se ti, Gospod, za vse molitve in za ves blagoslov, ki prihaja k nam po duhovnih poklicih. Amen. (Janez Pavel II.)

(1 Pt 5,5-14); Ps 89,2-3.6.7.16-17; (Mr 16,15-20)

Kristjan je pričevalec za Kristusa in evangelij

Uvod

Papež Janez Pavel II. nam je pred 30 leti dejal: »Življenje kristjanov mora biti verodostojno pričevanje za Kristusa in za njegov evangelij.« Smo njegove priče?

Nagovor

V 40. psalmu beremo: »Glej, svojih ustnic ne zadržujem, Gospod, Ti sam veš. Tvoje pravičnosti nisem skrival v svojem srcu, o tvoji zvestobi in pomoči sem govoril, nisem prikrival tvoje dobrote in zvestobe pred velikim zborom« (Ps 40,10-11).

V naši prošnji in molitvi za duhovne poklice povezujemo pretekle rodove s sedanjimi in prihodnjimi. Upamo, da bomo videli tudi uspeh naših molitev. Nismo mi gospodarji sveta, ampak Sveti Duh vodi našo Cerkev.

Duhovnih poklicev je danes pri nas vse manj. Jezus svojim učencem, in z njimi tudi nam, naroča: »*Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!*« (Mr 16,15).

Vsaka poklicanost za Jezusovega učenca se prej ali slej uresniči – če ne v tem rodu, pa v naslednjih rodovih.

Zaupajmo, da Beseda, ki nam jo je Sveti Duh položil v naše srce, premaga naš strah in obup in odpre naša usta. Ne ustrašimo se, če Bog želi oznanjati prav po nas! Skupaj z vsemi ljudmi in stvarstvom zapojmo zahvalno pesem Bogu, ki nas je ustvaril in nas vse kliče k sebi, v svoj ljubeč objem!

Biti pričevalec pomeni, da ugotovim, kdo je zame Bog. Kaj mi pomeni, zakaj je v mojem življenju nepogrešljiv, zakaj še vedno vsako nedeljo prihajam k maši, zakaj vsak dan molim, zakaj lahko odpuščam? Ko odgovorim na ta vprašanja, potem v svojem življenju lahko postavim pravo lestvico vrednot.

Biti pričevalec namreč ne pomeni biti svetnik, temveč biti ubog možki, uboga ženska, ki reče: »Da, grešnik sem, toda Jezus je Gospod in jaz pričujem o njem, vse dni si prizadevam delati dobro, popraviti svoje življenje in hoditi po pravi poti.«

Pričevanje prvih kristjanov je: »Kako se ljubijo, kako se ljubijo!« Ljubiti se vsaj v tem. Začnimo s tem. Gospod naj nam da ta dar, to milost. Prepričan sem, da bomo na ta način imeli dovolj duhovnih poklicev.

Prošnje

Nebeški Oče, velikokrat se znajdemo na tleh, slepi in nemočni. Potrebujemo nekoga, ki nas dvigne. Zato prosimo:

1. Gospod! Daj vsem svojim sodelavcem pogum, da bodo goreče oznanjali tvojo besedo povsod tam, kamor jih pošiljaš.
2. Naj se ne ustrašijo svojega trenutnega neuspeha pri oznanjevanju, saj si ti tisti, ki govori, mi le dovolimo, da govoriš in deluješ po nas.
3. Neuspehi in rane, ki jih tvoji sodelavci doživljajo, so lahko tvoja milost, da zmorejo pomagati tudi obupanim. Naj sprejemajo svojo in njihovo žalost kot tvoj dar in s tvojo ljubeznijo objamejo trpečega bližnjega.
4. Gospod, tvoji materi Mariji je posvečen slovenski narod. Opogumi starše, očete in matere, da bodo pokazali svojim otrokom pot, ki nas vse skupaj pelje v nebeško domovino.
5. Naj nas vsako prejetje svetega Rešnjega telesa pri sveti maši poveže z vsemi sedanjimi in preteklimi rodovi duhovnikov. Po njihovih rokah sam Jezus prihaja v naše življenje s svojim dotikom, svojim telesom in krvjo. Dovolimo Jezusu, da stopa z nami v življenje vseh ljudi, ki nam jih pošilja na našo pot!

Molitev po obhajilu

Gospod Jezus, ki si na svojih romanjih po palestinskih poteh izbral in poklical apostole in jim zaupal nalogo oznanjati evangelij, poučevati vernike in obhajati bogoslužje, daj, da tudi danes tvoji Cerkvi ne bodo manjkali duhovniki, ki bodo vsem prinašali sadove tvoje smrti in vstajenja.

Presveta Devica, ki si se brez obotavljanja podarila Vsemogočnemu za uresničitev njegovega odrešenjskega načrta, vlij vero v srca mladih, da bodo vedno goreči pastirji, ki bodo vodili krščansko ljudstvo na pot življenja, in Bogu posvečene duše, ki bodo v čistosti, uboštvu in pokorščini pričevali o osvobajajoči navzočnosti tvojega vstalega Sina. Amen. (Janez Pavel II.)

OSMI DAN, 4. VELIKONOČNA NEDELJA,

nedelja, 26. 4. 2026

škof dr. Peter Štumpf

Apd 2,14.36-41); Ps 23,1-6; (1 Pt 2,20-25); (Jn 10,1-10)

Zakramentalno življenje je pot poklicanosti

Uvod

Sveti Janez Pavel II. spodbuja: »Naj bo evharistija vselej *višek in vir* vaše zavzetosti v vsakdanjiku. Ostanite zvesti obisku nedeljske svete maše.«

Zakramentalno življenje ni rutina, pomeni moč za poslanstvo. Iz evharistije raste duhovni, zakonski poklic in služenje ljudem. Zato se vprašajmo, kako živimo svoje zakramentalno življenje.

Nagovor

Dragi bratje in sestre!

Na 4. velikonočno nedeljo, nedeljo dobrega pastirja, ko obhajamo tudi 8. dan tedna molitve za duhovne poklice, nas Božja beseda vabi, da znova odkrijemo, kje je izvir naše poklicanosti in kako jo živeti. Ta nedelja nam odpira srce za skrivnost: **zakramentalno življenje je pot poklicanosti**.

V evangeliju nam Jezus pravi: »Jaz sem vrata ovcam ... Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju« (Jn 10; 7,10). Stara zaveza govori o Bogu kot o »Izraelovem pastirju« (prim. Ps 80,2). Takrat so najboljši kralji izšli iz pastirskih vrst. Jezus se predstavi kot dobri pastir. Podoba pastirja danes nima več enakega pomena kot nekoč, ko je pastir bil simbol modrega in ljubečega vodstva. Zapuščeni pašniki so žalostne priče propadajočega kmetijstva in živinoreje. Izguba stika z zemljo močno načenja odnose med ljudmi.

Moč dobrega pastirja ni v njegovi telesni moči ali znanju, temveč v njegovem glasu. Glas ima moč, da nas notranje poveže. V trenutkih krize ali osamljenosti nas potolaži že to, da slišimo glas dobrega človeka. Dobri pastir kliče svoje ovce po imenu in jih vodi na sočne pašnike, kakor poje psalmist: »Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka« (Ps 23,1).

Jezus je po imenu poklical Petra, Janeza, Andreja in končno tudi Lazarja, ko ga je obudil od mrtvih; po svojem vstajenju pa še Marijo Magdaleno. Tudi nas kliče po imenu, da nas obdrži pri sebi.

Jezus opozarja tudi na tatove, ki vdirajo v ovčjo stajo. Tatovi prihajajo, da ropajo, koljejo in pokončujejo (prim. Jn 10; 8,10). Kolikšen vpliv imajo vedeže-

valci, h katerim se zatekajo mnogi? Na kakšne pašnike vodijo sekte? Mnogi vsakodnevno berejo horoskope in od njih pričakujejo to, kar bi morali zaupati Božji previdnosti. Kam vodijo ti glasovi? Ne k življenju, ampak proč od dobrega pastirja.

V Apostolskih delih srečamo Petra, ki pogumno spregovori: »Zagotovo naj torej ve vsa Izraelova hiša: tega Jezusa, ki ste ga vi križali, je Bog naredil za Gospoda in Mesija.« Ko so to slišali, so bili v srcu ganjeni in so vprašali: »Kaj naj storimo?« Peter jim odgovori: »Spreobrnite se! Vsak izmed vas naj se da v imenu Jezusa Kristusa krstiti v odpuščanje svojih grehov in prejeli boste dar Svetega Duha« (Apd 2,36-38). Tisti, ki so sprejeli Petrovo besedo, so se dali krstiti. Bilo jih je približno tri tisoč (prim. Apd 2,41).

Tu je začetek vsake poklicanosti: spreobrnjenje, krst, dar Svetega Duha. To troje daje stanovitnost v nauku apostolov in v občestvu, v lomljenju kruha in v molitvah (prim. Apd 2,42). Poklicanost pomeni odgovor na Božji klic, ki ga slišimo v Cerkvi po oznanjevanju, v molitvi in pri prejemanju zakramentov.

Apostol Peter v svojem pismu opominja: »Kristus je trpel za vas in vam zapustil zgled, da bi hodili po njegovih stopinjah« in »z njegovimi ranami ste bili ozdravljeni. Blodili ste namreč kakor ovce, zdaj pa ste se vrnili k pastirju in varuhu svojih duš« (1 Pt 2; 21,24-24). Vrniti se k pastirju pomeni vrniti se k zakramentalnemu življenju, kjer nas On ozdravlja in vodi.

Sveti Janez Pavel II. spodbuja: »Naj bo evharistija vselej *višek in vir* vaše zavzetosti v vsakdanjiku. Ostanite zvesti obisku nedeljske svete maše. To je resnično sveta dediščina, ki so vam jo zapustili vaši očetje v veri. V zakramentu pokore človek na vidni način doseže Božje usmiljenje. Pogosto pristopajte k temu zakramentu odpuščanja in sprave (...). Vi, mladi, ki ste že prejeli zakrament birme ali ki se nanj pripravljate, pustite, da vas prevzame Kristus in sprejmite milost Svetega Duha, ki hoče prav preko vas dati novega življenjskega poleta krajevni Cerkvi. Ko pa se boste odločali za ustanovitev družine, glejte, da jo boste utemeljili na trdni skali zakramenta zakona, da bo Bog blagoslovil vašo medsebojno podaritev za vse življenje in bo tako postala nov vir življenja in milosti. In vi, zakonci, ki že dalj časa v ljubezni živite to temeljno izkustvo skupnosti, poživite milost zakramenta.«

Zakramentalno življenje ni rutina, pomeni moč za poslanstvo. Iz evharistije raste duhovni, zakonski poklic in služenje ljudem. Nujno potrebujemo duhovnike, da bi lahko živeli iz zakramentov.

Leta 1970 je jezuit Miha Žužek napisal šmarnice z naslovom Kraljica apostolov. Tam pravi: »Neka vas v Bosni je ostala brez duhovnika. Več let so ga čakali. Naposled so napisali pismo škofu. V Jezusovem imenu ga prosijo, naj

jim pošlje duhovnika: *Otroci nam umirajo brez sv. krsta, starci brez tolažbe in sv. popotnice. Svoje mrtve pokopavamo brez duhovnika. A kaj naj rečemo o naši mladini? Nihče je ne more ugnati in ukrotiti, ker ni duhovnika, ki bi jo učil krščanskega nauka. Na koncu dodajo te ganljive besede: Prezvzišeni gospod škof! Najdite nam duhovnika, kjerkoli morete. Ne zahtevamo niti mladega niti zdravega, lahko je tudi star in slaboten, da bo le duhovnik. Pa naj bo tudi slep, za roke ga bomo vodili po župniji; naj bo brez nog, na rokah ga bomo nosili. Samo da bo pri nas duhovnik!*«

Danes družine marsikje mladim ne nudijo več podpore pri odločitvi za duhovni poklic. Pogosto celo verni starši težko sprejmejo sinovo odločitev za duhovništvo ali hčerino za redovništvo. Slab glas o teh poklicih v javnosti ustvarja dodatne ovire. Zato moramo kot občestvo bolj odločno ustvarjati pozitivno vrednotenje in duhovno podporo.

Nedvomno je eden najmočnejših vzgibov za odločitev za duhovni poklic župnija, kjer se čuti spoštovanje, molitev in podpora. Tukaj mladi lahko doživijo, da jih Kristus kliče in da jih skupnost pri tem podpira.

Dobrega pastirja prosimo za milost, da bi znali prepoznati njegov glas med mnogimi drugimi glasovi. Molimo za nove duhovne poklice. Hkrati se vprašajmo: »Ali je evharistija zame življenjsko središče? Redno pristopam k spovedi? Molim za mlade in jih podpiram pri iskanju njihove poti?«

Kdor posluša Božjo besedo, se udeležuje evharistije, hodi k spovedi, služi bratom in sestram, ne bo zgrešil dobre smeri. Dobri pastir ga vodi na pašnike večnega življenja.

Prošnje

Bratje in sestre, Jezus je dobri pastir, ki nas kliče po imenu in nas vodi na pašnike življenja. Z zaupanjem mu zdaj izročimo svoje prošnje:

1. Dobri pastir, varuj in vodi našega papeža Leona XIV. ter vse škofe, da bodo zvesto oznanjali evangelij in pogumno vodili tvoje ljudstvo. Naj poslušajo tvoj glas in z modrostjo krepijo edinstvo Cerkve.
2. Dobri pastir, blagoslovi naše družine, da bodo trdno zasidrane v zakramentu zakona in zvestobi evharistiji. Naj starši z ljubeznijo vzgajajo otroke v veri ter jim pomagajo odkriti tvojo voljo.
3. Dobri pastir, razsvetluj državne voditelje, da bodo iskali pravičnost, mir in skupno dobro. Naj ne sledijo sebičnim glasovom, temveč delujejo odgovorno in pošteno.
4. Dobri pastir, pokliči mlade po imenu in jim daj pogum, da odgovorijo na tvoj klic. Naj v tebi najdejo smer, veselje in moč za svojo življenjsko pot.
5. Dobri pastir, sprejmi naše rajne na večne pašnike svojega kraljestva. Naj bodo deležni polnosti življenja pri tebi.

Dobri pastir, usliši naše prošnje, ki smo ti jih izrekli, in tudi tiste, ki jih nosimo v svojih srcih. Ti živiš in nas ljubiš zdaj in vekomaj. Amen.

Molitev svetega Janeza Pavla II. za duhovne poklice

Božji Sin, ki te je Oče poslal ljudem vseh časov in na vseh koncih zemlje! Priporočamo se ti po Mariji, tvoji in naši Materi: daj, da v Cerkvi ne bo primanjkovalo poklicev, zlasti tistih, ki se posebej posvečajo tvojemu kraljestvu.

Jezus, edini človekov Odrešenik! Prosimo te za svoje brate in sestre, ki so pritrtilno odgovorili na tvoj klic v duhovništvo, v posvečeno življenje in v misijone. Daj, da se bo njihovo življenje prenavljalo dan za dnem in postalo živi evangelij.

Usmiljeni in sveti Gospod, še naprej pošiljaj nove delavce na žetev v svojem kraljestvu! Pomagaj tistim, ki jih kličeš, naj hodijo za teboj v tem našem času: Daj, da bodo, zazrti v tvoj obraz, z veseljem odgovarjali na čudovito poslanstvo, ki si jim ga zaupal v blagor svojega ljudstva in vseh ljudi. Ti, ki si Bog in z Očetom in Svetim Duhom živiš in kraljuješ vekomaj. Amen. (Janez Pavel II.)

MISLI K SKRIVNOSTIM ROŽNEGA VENCA

Misli obsegajo v prvem odstavku dobesedne izjave papeža Janeza Pavla II. in v drugem odstavku nekaj namigov za osebno razmišljanje.

Papež Janez Pavel II. je za čas od oktobra 2002 do oktobra 2003 razglasil leto rožnega venca. V zvezi s tem je izdal apostolsko pismo Rožni venec Device Marije. Njegovo premišljevanje o rožnem vencu naj bi bilo okronanje njegovega apostolskega pisma Ob začetku novega tisočletja, v katerem je povabil Božje ljudstvo, naj »znova začne pri Kristusu«. Ob tem se spomnimo njegovih prvih besed, ki jih je po izvolitvi za Petrovega naslednika zaklical množici, zbrani na Petrovem trgu v Rimu: »Ne bojte se. Na široko odprite vrata Kristusu!«

Z apostolskim pismom in premišljevanjem o rožnem vencu je sveti Janez Pavel II., kakor sam pravi, spodbudil k premišljevanju Kristusovega obličja v občestvu in šoli preblazene matere Marije. Moliti rožni venec namreč ni nič drugega, kakor premišljevati Kristusovo obličje skupaj z Marijo. Tako naj bi Božje ljudstvo potovalo v tretjem tisočletju. Tako naj bi se vsak kristjan dal voditi v svojem življenju.

Vesele skrivnosti rožnega venca

Ki si ga Devica od Svetega Duha spočela

Janez Pavel II.:

Venec »veselih skrivnosti« je dejansko zaznamovan z veseljem, ki izvira iz dogodka učlovečenja. To je jasno vidno že ob oznanjenju, ko se pozdrav nadangela Gabriela nazareški devici poveže s povabilom k mesijanskemu veselju: »Zdrava (veseli se), milosti polna.« Na tem oznanilu sloni celotna zgodovina odrešenja, v nekem smislu celo zgodovina sveta. S svoje strani je tako vse človeštvo vključeno v »zgodbi se«, s katerim Marija brez obotavljanja odgovori Božji volji.

Marija je pripravljena in je Bogu kljub temu, da ni vedela ali razumela, kaj jo čaka, rekla: »Zgôdi se!« Naj poklicani v polnosti sprejmejo Božjo voljo v vseh situacijah svojega življenja. Naj v poklicanosti zaupajo, da ima Bog najboljši načrt za njihovo življenje.

Ki si ga Devica v obiskovanju Elizabete nosila

Janez Pavel II.:

V znamenju radosti se izvrši srečanje z Elizabeto, ko Marijin glas in Kristusova navzočnost storita, da v njenem telesu Janez »poskoči od veselja«.

Srečanje dveh velikih žena. Njuna sinova sta za vedno spremenila odrešenjsko zgodovino. Naj tudi poklicani odgovorijo s pristno radostjo in srečo.

Ki si ga Devica rodila

Janez Pavel II.:

Veselje preplavlja dogodek v Betlehemu, kjer angeli opevajo rojstvo Božjega Otroka, Odrešenika sveta, in ga oznanjajo pastirjem kot »veliko veselje« (Lk 2,10).

Jezus se ni rodil v zlati palači kraljevim staršem, ampak v skromnih, revnih razmerah kot nebogljen dojenček. Bog se nam na tak način želi približati v naši človeški revščini in nam povedati, da nas ne odrešujeta blišč in bogastvo, temveč skromnost, ponižnost in pripravljenost služiti drugim. Naj poklicane odlikujejo te vrednote.

Ki si ga Devica v templju darovala

Janez Pavel II.:

Darovanje v templju sicer izraža veselje nad blagoslovom in se hkrati prelije v radostno hvalnico starčka Simeona, vendar pa navaja tudi prerokbo, ki napoveduje, da bo dete »znamenje nasprotovanja« v Izraelu, in prerokbo o meču, ki bo prebodel Marijino dušo (prim. Lk 2,34-35).

Marija in Jožef v svoji pravičnosti služita judovski postavi. Marija je pripravljena Jezusa darovati višjemu cilju ter sprejeti tudi vse breme in bolečino, ki jo je doživela ob križanju svojega Sina. Vprašajmo se, kaj mi darujemo Bogu za to, da bi imeli dovolj poklicev. Kako sprejemamo breme in bolečino, da poklicev ni?

Ki si ga Devica v templju našla

Janez Pavel II.:

Vesel in obenem poln zaskrbljenosti je tudi pripetljaj dvanajstletnega Jezusa v templju. Tukaj se razodene v svoji Božji modrosti, ko poslušša in postavlja vprašanja, a v bistvu že nastopa kakor tisti, ki »učič«. Razodetje njegove skrivnosti Sina, vsega predanega Očetovi volji, je oznani- lo tiste evangelijske radikalnosti, ki postavlja v krizo tudi najdražje člo- veške vezi spričo brezpogojnih zahtev evangelija. Celó Jožef in Marija, ki v zaskrbljenosti za Sina ne razumeta njegovih besed (prim. Lk 2,50).

V tej skrivnosti je zelo zoprna zadeva za Marijo, saj je praktično izgubila svoje- ga otroka. Marija pa kljub vsemu sprejme Božjo voljo in o vsem premišluje v svojem srcu. Naj poklicani sprejemajo Božjo voljo in o njej premišlujejo.

Svetle skrivnosti rožnega venca

Ki je bil krščen v Jordanu

Janez Pavel II.:

Jezus Kristus stopi v vodo reke Jordan. Tedaj se odpre nebo in Očetov glas ga razglasi za svojega ljubljeneega Sina (prim. Mt 3,17). Duh se spu- sti nadenj in mu poveri poslanstvo, ki ga čaka.

Pri našem krstu smo mi bili potopljeni v morje njegove ljubezni. Kakor megla v soncu se je v tej ljubezni razblinil madež Adamovega greha. Bela krstna obleka govori o tej luči.

Molimo, da bi se vedno zavedali krstne poklicanosti. Splošno duhovništvo nas vse vabi k delu za rast duhovnih poklicev. Odgovarjamo na to poklicanost?

Ki je v Kani naredil prvi čudež

Janez Pavel II.:

Začetek Kristusovih znamenj v Kani (prim. Jn 2,1.12) je skrivnost svetlo- be, ko Jezus spremeni vodo v vino in s tem na priprošnjo Device Marije, prve od vseh verujočih, odpre srce učencev za vero. Marijin nasvet stre- žnikom je veliki materinski opomin, ki ga Marija naslavlja na vernike vseh časov: »Karkoli vam poreče, storite!«

Marija je opozorila Jezusa na stisko ženina in neveste. Marija je posredovala. Čeprav naš »nebeški Oče ve, česa potrebujemo, še preden« ga prosimo in velikokrat Marija posreduje za nas, želi, da ga prosimo pomoči. Pomembno je,

da se zavedamo svoje nebogljenosti in odvisnosti. Če storimo, kar nam On reče, lahko tudi v našem življenju dela čudeže, lahko spreminja naše življenje in življenje drugih. Molimo, naj tako preoblikuje tudi poklicane.

Ki je oznanjal Božje kraljestvo

Janez Pavel II.:

Skrivnost svetlobe je pridiga, s katero Jezus oznanja prihod Božjega kraljestva in kliče k spreobrnjenju (prim. Mr 1,15), odpuščajoč grehe tistim, ki se mu približajo s ponižnim zaupanjem (prim. Mr 2,3.13; Lk 7,47.48). To je začetek službe usmiljenja, ki jo Kristus nadaljuje do konca sveta, posebej po zakramentu sprave, ki ga je zaupal svoji Cerkvi (prim. Jn 20,22.23).

Jezusovo oznanilo o Božjem kraljestvu je dobro in veselo sporočilo. Svojo moč razvije to veselo sporočilo v odpuščanju grehov, ki je sad spreobrnjenja. V zakramentu spovedi je ta sad najbolj viden in prinaša mir. Ta mir je vir in osnova pravega veselja. To je mir in zato tudi veselje, ki ga svet ne more dati. Je Jezusov velikonočni dar, zadnji dar, ki ga je še imel na zemlji za nas. Molimo za poklicane, naj bodo vedno služabniki odpuščanja in prinašalci miru.

Ki je na gori razodel svoje veličastvo

Janez Pavel II.:

Najsijajnejša skrivnost svetlobe je spremenjenje, ki se je po izročilu zgodilo na gori Tabor. Na Kristusovem obličju zasije Božje veličastvo, ko ga Bog Oče potrdi pred zamaknjenimi apostoli zato, da bi »ga poslušali« (prim. Lk 9,35) in bi se pripravili na to, da bi z njim preživeli tudi nadvse boleče trenutke njegovega trpljenja ter tako skupaj z njim dospeli do veselja vstajenja in do življenja, spremenjenega in preobraženega v Svetem Duhu.

Na gori Tabor Bog Oče potrdi Jezusa za svojega Sina, ko ga trije učenci gledajo v sijaju Božjega veličastva. »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje; njega poslušajte!« Poslušati je potrebno tudi, ko nam govori o trpljenju. S svojim trpljenjem nas je Jezus odrešil in s tem naredil tudi naše trpljenje in našo smrt za pot v večno življenje. Molimo za to, da bi s potrpežljivim prenašanjem trpljenja spodbujali poklicanost.

Ki je postavil sveto evharistijo

Janez Pavel II.:

Skrivnost svetlobe je končno postavitev evharistije, v kateri se Kristus s svojim telesom in svojo krvjo pod podobo kruha in vina daje v hrano in tako človeštvu izpričuje svojo ljubezen »do konca« (Jn 13,1) ter se daruje v žrtvi za naše odrešenje.

Velika je skrivnost evharistije. Velika ljubezen odseva v tem zakramentu. V evharistiji odkrivamo Jezusovo brezmejno ljubezen. Ta brezmejna ljubezen hoče zajeti naše srce, kadar se zberemo ob oltarju in pri sv. maši obhajamo Kristusovo velikonočno skrivnost. Kadar koli namreč obhajamo spomin odrešilne daritve na križu, se uresničuje naše odrešenje.

Molimo za poklicane, naj vedno črpajo moč za svoje delo v evharistiji.

Žalostne skrivnosti rožnega venca

Ki je za nas krvavi pot potil

Janez Pavel II.:

Pot premišljevanja se odpira v vrtu Getsemani, tam, kjer Jezus preživlja posebno tesnoben trenutek spričo Očetove volje, kateri bi se v skušnjavi slabost mesa hotela upreti. Tam se Kristus postavi na kraj vseh skušnjav človeštva in nasproti vsem grehom ljudi, da bi za vse to rekel Očetu: »Ne moja, ampak tvoja volja se zgôdi« (Lk 22,42).

Jezus se je v notranjem boju obrnil na nebeškega Očeta in tako doživel notranji mir in moč za pot trpljenja in odrešenja. Tudi nas je velikokrat strah in smo zaskrbljeni, ker nimamo nikogar, s komer bi podelili svoje trpljenje in stiske. Prosimo za mlade, da bi znali zaupati svoje strahove in prihodnost Bogu in pogumno šli na pot poklicanosti.

Ki je za nas bičan bil

Janez Pavel II.:

Koliko ga je morala stati privolitev v Očetovo voljo, je razvidno iz skrivnosti, v katerih je pri bičanju bil pahnjen v najgloblje ponižanje!

Jezus drhti pod udarci biča, toda ve, da mora vztrajati. Mnogi, ki se odločajo za pot poklicanosti ali so že na poti, doživljajo različne udarce in nasprotovanja. Molimo zanje, da bi vztrajno nadaljevali pot za Gospodom.

Ki je za nas s trnjem kronan bil

Janez Pavel II.:

V tem ponižanju se razodeva ne le ljubezen Boga samega, marveč tudi sam smisel človeka.

Ko so Jezusa kronali s trnjem, so poteptali njegovo dostojanstvo in ga globoko ponižali. Molimo za vse, ki so poklicani in poklicane, da bi znali živeti z držo ponižnosti in odpuščanja.

Ki je za nas težki križ nesel

Janez Pavel II.:

Kdor hoče spoznati človeka, mora spoznati njegov smisel, njegovo korenino in dovršitev v Kristusu, v Bogu, ki se iz ljubezni poniža »do smrti, smrti na križu« (Flp 2,8).

Sprejeti svoj križ je najtežje. Križ marsikoga podre in zlomi. Samo skupaj z Jezusom smo ga sposobni nositi. Molimo za poklicane, da bi ga bili sposobni sprejeti in objeti in nositi za Jezusom v službi bratom in sestram.

Ki je za nas križan bil

Janez Pavel II.:

Žalostne skrivnosti vodijo verujočega k podoživljanju Kristusove smrti, ko se postavi pod križ poleg Marije, da bi skupaj z njo prodril v globino Božje ljubezni do človeka in tako občutil vso njeno prerajajočo moč.

Jezusov križ je znamenje odrešenja, vere in zaupanja. Marija, ki je pod križem, tudi objema ves svet in ljubi vse brez razlike. Molimo za poklicane, da bi bili sposobni videti smisel trpljenja in ga prinašati tudi drugim.

Častitljive skrivnosti rožnega venca

Ki je od mrtvih vstal

Janez Pavel II.:

»On je Vstali!« Rožni venec že od nekdaj izraža to gotovost vere in vabi verujoče, naj stopijo onkraj temine trpljenja in usmerijo svoj pogled na Kristusovo veličastvo v vstajenju in vnebohodu. V premišljevanju Vstalega odkriva kristjan razloge za svojo vero (prim. 1 Kor 15,14). Ne doživlja le veselja tistih, katerim se je vstali Kristus prikazal – apostolom, Mariji Magdaleni, učencema v Emavsu –, marveč tudi Marijino veselje, ki je smela enako globoko izkusiti novo stvarnost svojega poveličanega Sina.

Naj poklicani tako osvojijo skrivnost vstajenja, da bodo Marijino vstajenjsko veselje, trdno upanje in živo vero izžarevali ljudem današnjega časa, in jim tako spregovorili o upanju, ki ne osramoti.

Ki je v nebesa šel

Janez Pavel II.:

K temu poveličanju, ki z vnebohodom postavlja Kristusa na Očetovo desnico, je bila povišana tudi Marija. Tako je po čisto izrednem privilegiju že vnaprej deležna usode, ki je namenjena vsem pravičnim ob vstajenju mesa.

Štirideseti dan po vstajenju se Jezus vrne k Očetu. Jezus učencem zaupa poslanstvo oznanjevanja in jim obljubi svojo bližino. Molimo, da bi poklicani vedno čutili pri svojem poslanstvu njegovo bližino.

Ki je Svetega Duha poslal

Janez Pavel II.:

V središču te poti poveličanja Sina in Matere v tretji častitljivi skrivnosti rožnega venca stoji binškošni dogodek, ki kaže obličje Cerkve kot družino, združeno z Marijo. Mogočno izlitje Svetega Duha Cerkev poživlja in pripravlja za izpolnjevanje njenega poslanstva pri širjenju evangelija.

Marija je skupaj z apostoli pričakala Svetega Duha. Apostoli so postali priče in Marija je bila njihova spremljevalka. Naj poklicani v moči Svetega Duha delujejo kot apostoli današnjega časa. Naj po vsem svetu, v vseh situacijah pogumno nadaljujejo Jezusovo poslanstvo.

Ki je tebe, Devica, v nebesa vzel

Janez Pavel II.:

Rožni venec bi mogli imenovati Marijina pot. To je pot zгледа nazareške Device, ki je žena vere, molka in poslušanja. Obenem je to pot marijanske pobožnosti, prešinjene z zavestjo nerazdružljivega razmerja, ki povezuje Kristusa z njegovo najsvetejšo Materjo.

Marija je z molitvijo, vero in molkom zvesto izpolnila na zemlji zaupano poslanstvo. To poslanstvo skupaj z Jezusom nadaljuje pri nebeškem Očetu. Naj se poklicani radi obračajo k Mariji in jo prosijo za posredovanje.

Ki je tebe, Devica, v nebesih kronal

Janez Pavel II.:

O rožni venec, blagoslovljen po Mariji, blaga veriga, ki nas povezuje z Bogom, vez ljubezni, ki nas zedinja z angeli, stolp zveličanja zoper napade pekla, varen pristan v vesoljnem brodolomu, nikdar več te ne izpustimo. Ti, naša moč v smrtni uri. Tebi velja zadnji poljub našega življenja ob naši smrti. Zadnji pozdrav naših ustnic bodi tvoje milo ime, o Kraljica rožnega venca! O dobra Mati, pribežališče grešnikov, vzvišena tolažnica žalostnih, bodi vsepovsod hvaljena, danes in vedno v nebesih in na zemlji!

Marija je čudovito sodelovala pri Božjih načrtih in popolnoma izpolnila Božjo voljo. Molimo za poklicane, naj se tesno oklenejo Jezusa in Marije in naj vse svoje moči polagajo v njune roke in predvsem naj si ne prizadevajo za svojo slavo, ki mine.

KATEHEZA ZA MLADE - DUHOVNI POKLICI

Pripravil Slovenski katehetski urad

Odprite vrata Kristusu

Razmislek o tematiki

Ko je sveti papež Janez Pavel II. prvič nagovoril množico, zbrano na Trgu svetega Petra v Rimu, je vzkliknil: »Ne bojte se Kristusa! Odprite mu vrata!« S temi besedami je v ospredje postavil veliko resnico o odgovornosti človeka za odločitve, ali bo odprl vrata Kristusu in postal njegov sodelavec ali ne.

Človekova svobodna volja, po kateri je dejansko podoben Bogu (1 Mz 1,26), je kot vrata, ki odpirajo v življenje ali zapirajo v smrt. Poklicani smo v življenje, a hkrati sami odgovorni, kaj bomo izbrali (5 Mz 30,19) .

V sodobnem svetu neskončnih možnostim, ko se za hip zazdi, da še nikoli v zgodovini ni bilo na voljo toliko različnih izbir, se kaj hitro ujame tudi v past navidezne izbire. Potopljeni v svet družabnih omrežij in digitalne hipnosti se namreč zlahka pustimo prepričati, brez česa vse ne moremo živeti in biti srečni. Kot bi lahko srečo ujeli z enim samim klikom. Božja logika pa je drugačna. Kristus potrpežljivo stoji pred vrati našega srca in čaka. Morda njegovega trkanja ne slišimo zaradi hrupa nešteti ponudb. Morda celo slišimo rahlo trkanje, pa se bojimo odpreti, ker bi to od nas terjalo spremembo naših izbir. Ali pa odpiramo počasi in negotovo. Pričevanja mnogih pa nam govorijo, da na široko odprta vrata Kristusu res vse spremenijo. Na bolje! Strah je odveč. Ko se zares oklenemo Kristusa, življenje dobi smisel. Če je namreč Bog na prvem mestu, je vse na pravem mestu. Ali verujemo to?

Sveti papež Janez Pavel II. je svoje življenje zastavil za Kristusa, na stežaj je odprl vrata svojega srca, zato ga danes imenujemo »sveti«. S svojim življenjem in delovanjem nam je pokazal, da se da in da je vredno.

Odpustil je celo svojemu napadalcu in ga obiskal v zaporu. Odprto srce za Kristusa pomeni tudi odprto srce za človeka in vse ustvarjeno. Ko odprem vrata Kristusu, jih ne zaprem ne za drugega ne za stvari. Z njim vse v meni in okrog mene dobi svoje mesto in pravo vrednost.

Cilji

- Katehiziranci prepoznajo, komu in čemu odpirajo vrata svojega srca.
- Katehiziranci začutijo osebno odgovornost za sodelovanje z vstalim Kristusom.
- Katehiziranci molijo molitev za razločevanje svoje poklicanosti.

Pripomočki: podobe različnih reklam, dogodkov sodobnega sveta (pozitivnih in negativnih), posnetkov

z družabnih omrežij, izrezki naslovov, ki jih srečujemo v medijih; kopije Priloge

Oznanilo: Raz 3,20.

Glej, stojim pred vrati in trkam. Če kdo sliši moj glas in odpre vrata, bom stopil k njemu in večerjal z njim, on pa z menoj.

POTEK SREČANJA

Vstopno mesto

Prostor uredimo tako, da so stoli razporejeni v krog. Na sredino položimo Sve-to pismo, križ in svečo, okrog pa podobe različnih reklam, dogodkov sodobnega sveta (pozitivnih in negativnih), posnetkov z družabnih omrežij, naslovov, ki jih srečujemo v medijih – tako splošnih kot katoliških. Po uvodni molitvi mlade povabimo k »možganski nevihti« – vsak pove besedo ali misel, ki bi bila lahko skupni naslov vsem podobam. Katehet spodbudi pogovor z vprašanjem: *Kaj imajo te podobe skupnega z nami?* Pogovor naj vodi v smeri razmisleka o vplivu vsega, s čimer smo obdani v sodobnem svetu. *Kaj je tisto, kar oblikuje naše življenje?*

Oznanilo in osrednja dejavnost

V nadaljevanju se preselimo k vratom svojega srca – vstopni točki za vse, kar nas oblikuje, spodbuja k rasti in v nas krepi dobro ali pa nas odvrča od njega in nas zapira pred Bogom, bližnjim in samim seboj. Vsak dobi list s srcem in vrati (Priloga 1). Dopolni ga z razmišljanjem (10 minut), kdo in kaj ima prosto pot do njegovega srca. *S čim ga napolnjuje? Kaj je tisto, kar ga bogati? Kaj je tisto, kar ga odvrča od dobrega? Česa je preveč/premalo?* Katehet ob koncu osebnega dela spodbudi, naj vsak obkroži zapis, ki najbolj ponazarja tisto, za kar je vredno vrata odpreti na stežaj vsak dan znova. Najprej si v parih podelijo, o čem so razmišljali, nato pa v skupini predstavijo, kaj je tisto, za kar je vredno odpirati vrata. Slednje zapišejo na trakove, ki jih položijo na sredino kroga.

(Če katehet presodi, da je primerno glede na konkretno skupino, lahko namesto predlagane dinamike izbere risanje vrat svojega srca. Namesto pogovora naj po dejavnosti poteka branje slik: *Vidim ... Zanimivo je, da ... Naslov slike bi bil ...*)

Katehet povzame slišano, nato pa na čez vse zapisano položi napis *Odprite vrata Kristusu!* Mlade spodbudi k pogovoru: *Kaj pomeni odpreti vrata Kristusu?*

Povzame misli, kot so zapisane v razmisleku o tematiki, in zastavi vprašanja: *Po katerih znamenjih vidimo, da ima nekdo odprto srce za Kristusa? Poznamo koga, ki je dal svoje srce v polnosti Kristusu? Morda celo svoje življenje?* V pogovor naj vključi svoje pričevanje o osebnem srečanju s Kristusom; na pričevanje povabi duhovnika/redovnika/redovnico ali izbere del pogovora na posnetku (Oddaja Reflektor: Halo Bog, kam me kličeš? – br. Jakob Kunšič).

Odrta vrata srca za Kristusa so še posebej pomembna, ko smo pred življenjskimi izbirami glede poklicanosti. Najprej pred izbiro temeljne poklicanosti v duhovništvo, redovništvo, poročenost ali samsko življenje, pa tudi pred izbiro poklicne poti. Prav je, da za razločevanje Božjega načrta za naše življenje molimo in odpiramo vrata svojega srca za navdihe Svetega Duha, da bi se mogli prav in modro odločiti.

Sklep

Vsak dobi molitev (Priloga 2) za razločevanje poklicanosti. Skupaj zmolimo in zapojemo katero izmed slavnih pesmi (npr. *Velik si Bog, Vsi, ki ste žejni, Stal bom*).

Kaj napolnjuje/bogati moje srce?

Komu in čemu
odpiram vrata v
svoje srce?

Kaj je tisto, kar moje srce odvrča od dobrega?
Česa je v njem preveč/premalo?

MOLITEV

ZA RAZLOČEVANJE
POKLICANOSTI

Glej, stojim pred vrati in trkam. Če kdo sliši moj glas in odpre vrata, bom stopil k njemu in večerjal z njim, on pa z menoj. (Raz 3,20)

Jezus, k tebi se obračam s prošnjo, da mi pomagaš odpirati vrata mojega srca za dobro in lepo. Daj, da bom videl dlje od hipnih doživetij in ponudb sodobnega sveta. Prosim te, da bom z vsem razumom in srcem iskal resnico ter prepoznaval talente, ki si mi jih dal. Hvala, da se ne naveličaš čakati, da ti odprem vrata svojega sveta.

Naj naredim vse, kar je v moji moči, da odkrijem Božji načrt za moje življenje. Naj bom pogumen in iskren iskalec. Naj ne zapiram vrat, ko zaslišim tvoj glas. Naj te pogumno povabim na večerjo, na študij, delo, druženja in igrišča svojega življenja. Naj prepoznam pot, kako naj živim tvoj evangelij in ga prinašam v današnji svet.

Daj, da bom pogumno rekel "da" poti, ki jo pripravljáš zame.

Amen.

SEZNAM FILMOV ...

Kratki filmi o duhovniškem poklicu:

- <https://www.youtube.com/watch?v=Y6yEKfYVgwc>
- <https://www.youtube.com/watch?v=hF1palkiVmA&t=7s>
- https://www.youtube.com/watch?v=_eU9IAN4m3I
- <https://www.youtube.com/watch?v=ZYaZVcSmz9w>
- <https://www.youtube.com/watch?v=Vh2d3pzm7KI>
- <https://www.youtube.com/watch?v=vLgGTLbR5sw>
- https://www.youtube.com/watch?v=Ncp8d7Of_9w
- <https://www.youtube.com/watch?v=fwJOFKiWZx0>
- <https://www.youtube.com/watch?v=nvyC-9Bc>
- <https://www.youtube.com/watch?v=vLgGTLbR5sw&t=20s>
- <https://www.youtube.com/watch?v=mHG331jzGyo>

Kratki filmi o redovniškem poklicu:

- https://www.youtube.com/watch?v=dL9TeQ_Mfi8
- <https://www.youtube.com/watch?v=23bZsl4fNq4>
- <https://youtube.com/channel/UCJgYUyiWnNvmoAdTcBKmqQw>
- https://youtube.com/playlist?list=PL4hSIKuHxnGL182dZnaox5F3LQBp_anGa
- https://www.youtube.com/watch?v=iBrY33jn_jk
- <http://minoriti.fegusfilm.com/>
- <https://www.ursulinke.si/video/>
- <https://www.youtube.com/watch?v=zYVEZoUXjeQ>
- <https://www.youtube.com/watch?v=vcEqnLUgDrY&t=3s>

Filmi o misijonskem poklicu:

Peter Opeka: <https://www.youtube.com/watch?v=Bx0u6HAZWEE>

Risanka o Materi Tereziji:

<https://www.youtube.com/watch?v=JbQAmw1RmlA>

Filmi z vsebino, ob kateri lahko spregovorimo o duhovnem poklicu:

- **Brat Sonce, sestra luna** (Fratello sole, sorella luna) – Franco Zeffirelli.
- **Klara in Francišek 1. in 2. del**, 2007 (Org.: Chiara e Francesco), Režija: Fabrizio Costa, Dolžina filma 2x100 min.
- **Raje grem v raj – sv. Filip Neri** (Filippo Neri), 2010, Režija: Giacomo Campiotti, 3 h 20 min.
- **Don Bosco**, 2004, Režija: Lodovico Gasparini, Dolžina filma: 110 min.

- **Main - Dom sreče** (Marija Dominika Mazzarello), 2012, (Org: Main La Casa Della Felicita), Režija: Simone Spada, Dolžina filma: 1h 38 min.
- **Življenje za življenje – Maksimilijan Kolbe** (govori o dogajanju v Auschwitzu po pobegu enega izmed jetnikov).
- **Maria Goretti** (Matilde e Luca Bernabei).
- **Marcelino, kruh in vino** (Rafael Rivelles).
- **Ljubezen, ki ozdravlja – Jožef Moscati** (režija: Giacomo Campiotti).
- **Duns Scotus** (režija: Fernando Muraca).
- **Sveta Barbara** (režija: Carmine Elia).
- **Naš poklic je ljubezen**, predstavitev poslanstva hčera krščanske ljubezni in lazaristov (posneto 1996, Ljubljana, presneto na DVD 2018).
- **Razgibano življenje**, o sv. Katarini Labouré, čudodelni svetinji in navzočnosti HKL v svetu (DVD 2003).
- **Gospod Vincencij**, oče ubogih, v francoščini, s slov. podnapisi Salve, ponovno 2018 (DVD).
- **Sestre** (o življenju in delu usmiljenk v Sloveniji in bivši Jugoslaviji), DVD, Ljubljana 2009.
- **Čudež**, o nenadnem ozdravljenju s. Tončke Krajnik HKL na Brezjah (DVD).
- **Od grofične do služabnice**, film o m. Jožefi Leopoldini Brandis, ki je pripeljala usmiljenke v Slovenijo in ustanovila Družbo Marijinih sester (HKL in MS, Ljubljana 2018) (DVD).
- **Kaplja na vedru**, igrano-dokumentarni film, ki prikazuje bogato osebnost škofa Smeja in predstavi njegovo živo pričevanje o času, v katerem je živel, in o delu, ki ga je opravil. Studio Shiposh, <https://www.youtube.com/watch?v=Dfj78oCjwnw>.
- **Srečen bo čas**, sodoben filmski portret, ki odkriva ozadje vizionarskega dela Antona Martina Slomška, Studio Shiposh, <https://www.siposh.com>
- **Srce se ne bolji**, igrano-dokumentarni film predstavlja življenje Alojzija Grozdeta, Studio Shiposh, <https://www.youtube.com/watch?v=N835fUkcb50>
- **Tihi večeri**, film o duhovniku in pisatelju F. K. Mešku, Studio Shiposh, <https://www.ksaver.si/>
- **Okronana**, film o mistikinji Magdaleni Gornik, https://www.youtube.com/watch?v=d9pTr0gCp_g
- **Pastir**, film o škofu Gnidovcu, https://www.youtube.com/watch?v=mw3n9_4zAc0

KAZALO

UVODNA BESEDA

Odprite vrata Kristusu (Ervin Mozetič)	3
--	---

SODELOVANJE PRI BOGOSLUŽJU

NEDELJA – 3. velikonočna nedelja - prvi dan (Ervin Mozetič)	5
PONEDELJEK - drugi dan (Ana Glavač)	9
TOREK - tretji dan (Dejan Glavač)	11
SREDA - četrti dan (Mel Kovic)	13
ČETRTEK - peti dan (Franci Likar)	15
PETEK - šesti dan (Janez Kavčič)	17
SOBOTA - sedmi dan (Leon Kernel)	19
Osmi dan – 4. velikonočna nedelja (škof dr. Peter Štumpf)	21

MISLI K SKRIVNOSTIM ROŽNEGA VENCA

Vesele skrivnosti rožnega venca	25
Svetle skrivnosti rožnega venca	27
Žalostne skrivnosti rožnega venca	29
Častitljive skrivnosti rožnega venca	31

KATEHEZE ZA MLADE - DUHOVNI POKICI

Odprite vrata Kristusu	33
------------------------	----

SEZNAM FILMOV	39
----------------------	-----------

Molitev svetega Janeza Pavla II. za duhovne poklice

Božji Sin, ki te je Oče poslal ljudem vseh časov in na vseh koncih zemlje! Priporočamo se ti po Mariji, tvoji in naši Materi: daj, da v Cerkvi ne bo primanjkovalo poklicev, zlasti tistih, ki se posebej posvečajo tvojemu kraljestvu.

Jezus, edini človekov Odrešenik! Prosimo te za svoje brate in sestre, ki so pritrtilno odgovorili na tvoj klic v duhovništvo, v posvečeno življenje in v misijone. Daj, da se bo njihovo življenje prenavljalo dan za dnem in postalo živi evangelij.

Usmiljeni in sveti Gospod, še naprej pošiljaj nove delavce na žetev v svojem kraljestvu! Pomagaj tistim, ki jih kličeš, naj hodijo za teboj v tem našem času: Daj, da bodo, zazrti v tvoj obraz, z veseljem odgovarjali na čudovito poslanstvo, ki si jim ga zaupal v blagor svojega ljudstva in vseh ljudi. Ti, ki si Bog in z Očetom in Svetim Duhom živiš in kraljuješ vekomaj. Amen. (Janez Pavel II.)

ISBN 978-961-263-338-7

9 789612 633387